

رساله
مبارکه رکن رابع
شماره ۱۳۱

1875

رسالة مباركة
رکن رابع از تصنیفات
ستاد العلماء والمجتهدين
اکمل الفقهاء والمحدثين عالم رباني و
حکيم صمداني مولانا حاج افخم
کریم خان کرمانی علی بن
یحيى بن يعقوب بن يعقوب
رفع في الله
اعلاه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شاهی سید خداوندی را سزا است جلالت عظمتی که پادشاه
جانیاست و درود نامعدود و پیغمبری راز و است علت
مکانی که خلیفه الله در بندگان است و ستایش بی احصای
اورا بجایست عزت جلاله تقسم که جاننیشان اویند و حکیم
بی فتها اولیا ایشان را شایسته است قربت مکاتم
که حافظان دینند و کمویش لایحیی اعدای ایشان را
بایسته است عمت قلوبم که مخربان آئینند
چنین گوید بنده اشیم کریم بن ابراهیم که نور چشم موفق
مسدد و فرزند مکرم مؤید محمد رحیم و فقه الله لراضیه و جل
آیه خیر امن ماضیه از دار انخلاق طهران مراسله نوشته بود

ایستد کاظم بن سید قاسم الرزشتی اعلی الله تعالی
 مقامه عما قریب بطبع میرسد اطلاقاً عرض میشود
 که هر یک از اخوان بخواهند اجرت طبع آن را
 بفرستند بنام ایشان طبع میرسد

رساله شریفه در حقیقت یا جوج و با جوج در زیر طبع
 است و عما قریب بیرون می آید

چون که نسخهای کتاب مبارک ارشاد العوام
 خنثی کیاب است و بسبب چهار مجلد در یک
 جلد بودنش نیز گران است لهذا شرکت شیخیه را
 خیال بر این است که مجلد اول آن کتاب مبارک را
 بطبع برسانند و هر چهار جلد کتاب توحید و
 نبوت و امامت و رکن رابع آن را جدا جدا قرار
 دهد که هر جلدی جدا گانه مجلد شود با قطعی کوچک و
 وضعی خوش که هر کس را دست رس باشد

تمه ارساله بتاريخ غرة شهر رجب المرجب ۱۳۱۳

در بند ملبی بزیر طبع آراسته

کرد گیتبه نیز آراسته

شیرازی

